

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 870/2015
03.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић - Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог Д.Н., из Г., са боравиштем у Н., чији је пуномоћник Љ.Ф., адвокат у С.М., против тужених-противтужилаца Д.Б., из М.М., Д.С., из И., Д.П., из М.М., чији је заједнички пуномоћник М.Г., адвокат из С.М. и И.Б., из Б., чији је пуномоћник Љ.К., адвокат у С.М., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужених-противтужилаца Д.Б., Д.С. и Д.П., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3157/14 од 05.11.2014. године, у седници одржаној 03.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПА СЕ предмет Основног суда у Сремској Митровици П 3122/11 Апелационом суду у Новом Саду, ради оцене изузетне дозвољености ревизије, по члану 395. ЗПП.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 3122/11 од 03.04.2013. године, која је исправљена решењем Основног суда у Сремској Митровици П 3122/11 од 09.06.2014. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев и утврђено да је тужилац-противтужени сувласник са $\frac{1}{3}$ дела на сувласничком делу оставиље који износи $\frac{1}{4}$ дела на непокретностима уписаним у зкул. бр.... К.О. Б.3 – улична кућа, кућни број ..., у улици ..., саграђена на парцели број ... К.О. Б., те да иста имовина не улази у заоставштину оставиље. Ставом другим изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев и утврђено да је тужилац-противтужени сувласник са $\frac{1}{3}$ идеална дела на покретној имовини оставиље и то новчаном износу од 34.630,70 ДМ уложен код О.б. – Ј.Б. и са $\frac{1}{2}$ дела на новчаном износу од 20.451,68 евра у који је уложен на В.б., што су тужени као законски наследници дужни признати. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован део евентуалног тужбеног захтева за утврђење права сувласништва на новчаним износима код О.б. – Ј.Б. и то до тражених $\frac{2}{3}$ дела до досуђених $\frac{1}{3}$ дела, а на новчаном износу код В.б. од тражених $\frac{2}{3}$ дела до досуђених $\frac{1}{2}$ дела, као и део тужбеног захтева за утврђење права сувласништва од тражених $\frac{2}{3}$ дела до досуђених $\frac{1}{3}$ дела на непокретностима уписаним у зкул. бр.... К.О. Б.3 – улична кућа, кућни број ..., у улици ..., саграђена на парцели број... К.О. Б., те да иста имовина не улази у заоставштину оставиље. Ставом четвртим изреке, тужени-противтужиоци су обавезани да тужиоцу-противтуженом солидарно надокнаде трошкове подизања надгробног споменика за пок. Ж.Б. у износу од 450 евра, са каматом, по стопи Централне банке ЕУ, све у динарској противвредности почев од 11.05.2003. године, до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован примарни противтужбени захтев тужених-противтужилаца за утврђење да је између

тужиоца-противтуженог и сада пок. Ж.Б., бивше из М.М., за њена живота, као ванбрачних супружника, закључен ванбрачни уговор којим су уредили своје имовинске односе, односно уговор о деоби (развргнуће сувласништва), заједнички ванбрачно стечене имовине током њихове ванбрачне заједнице, на тај начин што су новчана девизна средства на девизној штедној књижици уложена код бивше О.б. – Ј.Б. у висини од 34.630,70 ДМ и девизна средства уложена код В.б., у износу од 20.451,68 ДМ и сувласнички део $\frac{1}{4}$ уличне куће број ..., улице ... у Б., саграђене на парцели ... К.О. Б. и уписане у зкул. бр.... К.О. Б.3, посебна имовина и власништво пок. Ж.Б., те да иста имовина представља њену заоставштину, која се има расправити у оставинском поступку започетом код Општинског суда у Сремској Митровици у предмету О 477/03. Ставом шестим изреке, делимично је усвојен евентуални противтужбени захтев, па је утврђено да су непокретности које су биле уписане у зкул.... К.О. Г., а које представљају кат.парц. број ..., кућа и двориште у селу у улици ..., површине 0.08,17 ха, кат.парц. бр. ... воћњак у селу површине 0.03,52 ха и кат.парц. бр...., површине 0.20,74 ха, све у К.О. Г., заједничка имовина тужиоца-противтуженог и сада пок. Ж.Б., бивше из М.М., у по $\frac{1}{2}$ дела, што је тужилац-противтужени дужан признати и трпети да се на основу ове пресуде има уписати такво земљишно-књижно стање у катастарским књигама. Ставом седмим изреке, одбијен је део евентуалног противтуженог захтева тужених-противтужилаца за утврђење да су непокретности уписане раније у зкул. бр.... К.О. Г., које представљају кат.парц. ..., кућа и дворште у селу, у улици ..., површине 0.08,05 ха, те кат.парц. бр.512, воћњак треће класе, површине 0.04,71 ха и кат.парц. бр. ..., њива друге класе, површине 0.18,07 ха, ..., све у К.О. Г., заједничка имовина тужиоца-противтуженог и пок.Ж.Б., бивше из М.М., у подједнаким сувласничким уделима. Ставом деветим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка, те се захтеви тужиоца-противтуженог и тужених-противтужилаца за накнаду трошкова парничног поступка одбијају, као неосновани.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3157/14 од 05.11.2014. године, ставом првим изреке, делимично су усвојене, а делимично одбијене жалбе парничних странака, па је пресуда Основног суда у Сремској Митровици П 3122/11 од 03.04.2013. године, исправљена решењем истог суда П 3122/11 од 09.06.2014. године, преиначена у усвајајућем и одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву, тако што је утврђено да је тужилац-противтужени сувласник у $\frac{3}{10}$ дела, (уместо у $\frac{1}{3}$ дела) на сувласничком делу оставиље који износи $\frac{1}{4}$ дела на непокретностима уписаним у зкњ.ул.бр....К.О. Б.3 – улична кућа кућни број ..., у улици ..., саграђена на парцели број ... К.О. Б., те у том делу та имовина не улази у заоставштину оставиље, а за разлику ових удела тужбени захтев је одбијен и утврђено је да је тужилац-противтужени сувласник у $\frac{6}{10}$ дела не покретној имовини оставиље – новчаном износу од 34.630,70 ДМ, уложен код О.б.-Ј.Б. (уместо у $\frac{1}{3}$ дела) и на новчаном износу уложеном код В.б. у износу од 20.451,68 евра (уместо у $\frac{1}{2}$ дела), што су тужени као законски наследници оставиље дужни признати и тако што је одбијен део тужбеног захтева да тужени-противтужиоци солидарно тужиоцу-противтуженом накнаде трошкове подизања надгробног споменика за пок. Ж.Б. у износу од 450 евра, са каматом по стопи Европске централне банке, све у динарској противвредности, почев од 11.05.2003. године до исплате. Наведена првостепена пресуда је преиначена и у усвајајућем делу одлуке о противтужбеном захтеву, тако што је утврђено да су непокретности, које су биле уписане у зкњ.ул.бр.... К.О. Г., кат.парц. ..., кућа и двориште у селу, у улици ..., површине 0.08.17 ха, кат.парц. бр...., воћњак у селу, површине 0.03.52 ха и кат.парц. бр...., површине 0.20.74 ха, све у К.О. Г., заједничка

имовина са тужиоцем-противтуженим, а за разлику ових удела противтужбени захтев је одбијен. Наведена првостепена пресуда је потврђена у преосталом усвајајућем и одбијајућем, а непреиначеном делу, одлуке о тужбеном захтеву, у преосталом непреиначеном усвајућем и у одбијајућем делу одлуке о противтужбеном захтеву и делу одлуке о трошковима првостепеног поступка. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужиоци Д.Б., Д.С. и Д.П. су изјавили ревизију и предложили да се ревизија сматра дозвољеном применом члана 395. ЗПП (у ревизији погрешно означен као члан 404. ЗПП), ради новог тумачења права.

Апелациони суд у Новом Саду је, уз допис Гж 3157/14 од 03.04.2015. године, доставио Врховном касационом суду списе предмета Основног суда у Сремској Митровици П 3122/11, ради одлучивања о изјављеној ревизији.

Врховни касациони суд је нашао да за сада нису испуњени процесни услови за одлучивање о изјављеној ревизији.

У конкретном случају, парница је покренута тужбом поднетом 28.07.2004. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 301.000,00 динара. Противтужба је поднета 01.08.2012. године, а на рочишту одржаном 13.12.2012. године спојени су поступци по тужби и противтужби.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), сходно одредби члана 506. став 1. тог закона, поступак ће се спровести по одредбама раније важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09).

Према члану 395. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Имајући у виду наведено, те да је предмет достављен Врховном касационом суду ради одлучивања о изјављеној ревизији, а да се претходно Апелациони суд у Новом Саду није изјаснио о њеној изузетној дозвољености у смислу члана 395. ЗПП, то је одлучено као у изреци решења.

Председник већа—судија

Миломир Николић,с.р.